

by přípustný podle čl. 16 odstavce druhého obch. zák., nevystihoval by obchodní činnost rekurentovu a nehověl by zásadě pravdivosti znění firmy, neboť i věcný dodatek k firmě musí býti vždy pravdivý. Posoudily proto nižší soudy věc po právní stránce správně, a důvody napadeného usnesení nebyly vyvráceny vývody dovolacího rekursu. Jest nerozhodno, jaké stanovisko zaujímá rekurent v otázce své osobní způsobilosti provozovati pozemní stavby podle svého oprávnění jako úředně autorisovaný civilní inženýr pro architekturu a pozemní stavby po živnostensku bez zvláštní koncese stavitelské, neboť vyřízení této otázky jest věcí úřadů živnostenských, a netřeba se obírat v tom směru s vývody rekursu.

Čís. 12136.

Společenstva (družstva) podle zákona ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák.

Představenstvo družstva není oprávněno k rekursu, jakmile družstvo vstoupilo do likvidace.

Soud nemůže z úřadu zasahovati do likvidace. Správa likvidujícího družstva náleží jen likvidátorům, kteří jsou zodpovědni za výsledek likvidace, musí dbáti usnesení valné hromady i zákonných předpisů a ručí osobně a solidárně za škodu.

(Rozh. ze dne 25. listopadu 1932, R I 963/32.)

Členové družstva D. v likvidaci stěžovali si u rejstříkového soudu na nepřístojnosti při provádění likvidace a navrhli, by představenstvu družstva D. bylo nařízeno, by se neprodleně ujalo obchodního, hospodářského a administrativního vedení a představenstvu družstva V. bylo znemožněno provozování obchodního podnikání prodávati nečlenům družstva V. prostřednictvím prodejny likvidujícího družstva a porušovati tak platné zákony družstevní. Rejstříkový soud nevyhověl těmto návrhům v podstatě proto, že správa družstva, jež jest v likvidaci, náleží likvidátorům, valnou hromadou zvoleným, jimž náleží provést likvidaci družstva. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvému soudu, by znovu rozhodl. Důvody: S názorem prvního soudu nelze souhlasiti, neboť zřízení likvidátorů neznamená, že jsou postaveni na místo představenstva. Zřízení likvidátorů ohlašuje do společenstevního rejstříku představenstvo, jež i nadále zůstává odpovědným orgánem společenstva. Jest to patrné již z toho, že likvidatory lze odvolati a musí tu býti stále představenstvo jako zákonem předepsaný orgán, odpovědný i nadále pro případ konkursu. Likvidatoři jsou jen zvláštní zmocněnci ku provedení likvidace. Z toho vyplývá, že představenstvo musí dozírat na likvidatory, zda své povinnosti po zákonu konají a zda jmenovitě nedovolují, by administrativa družstva v období likvidace byla prováděna družstvem cizím, by v tomto období toto cizí družstvo v místnostech družstva s jeho zařízením a s jeho zbožím provozovalo další obchody, ba dokonce, by mělo toto cizí družstvo svou firmu na prodejně družstva. Soudu náleží, by po rozumu § 9 zákona ze dne 10. června 1903, čís. 133

ř. zák. a § 24 nařízení ze dne 24. června 1903, čís. 134 ř. zák. dohlížel k tomu, zda představenstvo i za likvidace plní zákonné povinnosti. Není proto napadené usnesení odůvodněno.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs představenstva družstva D., vyhověl však dovolacímu rekursu likvidatorů tohoto družstva a změnil napadené usnesení v ten rozum, že obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Představenstvo jako takové není k dovolacímu rekursu oprávněno, poněvadž vstupem společenstva do likvidace přestalo jeho bytí a na jeho místo nastoupili likvidatoři valnou hromadou zvolení (§§ 41, 44, 71 zák. ze dne 9. dubna 1873, čís. 70 ř. zák., § 63 stanov. Stross: Genossenschaftsrecht, strana 210, 248). Bylo proto odmítnouti dovolací rekurs, pokud byl podán představenstvem.

Dovolacímu rekursu likvidatorů nelze upřítí oprávnění. Likvidatoři družstva jsou jeho zmocněnci ustanovení valnou hromadou ku provedení likvidace, tedy orgánem, vedoucím závod družstevní a zastupujícími družstvo před soudem i mimo soud; objem jejich plné moci s účinkem proti třetím osobám nemůže být obmezen (§ 45 druž. zák.), a mají se jen v poměru vnitřním při správě řídit usnesením valné hromady (§ 47 druž. zák.). Jejich působnost jest vymezena předpisy §§ 44, 48, 49 druž. zák., a soud nemůže z úřadu zasahovati do provádění likvidace; vliv jeho záležel by po případě na vynucení likvidace, odvolání likvidatorů, provedení trestních ustanovení podle § 87 druž. zák. (Wenig: Příručka obchodního práva, str. 51, Stross, str. 245), ale o takové případy tu nešlo. Členové družstva si stěžovali na nepřístojnosti při provádění likvidace a navrhli, by představenstvu tohoto družstva bylo nařízeno, by se neprodleně ujalo obchodního, hospodářského a administrativního vedení, a by představenstvu družstva V. bylo znemožněno provozování obchodního podnikání prodávati nečlenům družstva V. prostřednictvím prodejny likvidujícího družstva a porušovati tak platné zákony družstevní. Soud první stolice právem nevyhověl těmto návrhům, poněvadž správa likvidujícího družstva náleží jen likvidatorům, kteří jsou odpovědni za výsledek likvidace, musí dbáti usnesení valné hromady i zákonných předpisů, a ručí osobně a solidárně podle § 47 druž. zák. za škodu; co do způsobu provádění likvidace nemá soud příčiny zasahovati v postup likvidatorů. Pokud rekursní soud, vyhověv rekursu členů družstva, zrušil usnesení prvního soudu a nařídil doplnění a vydání nového usnesení, neposoudil věc správně, zejména co do otázky dalšího bytí členů představenstva a z toho dovozovaných závěrů, jak bylo již doličeno. Nedopadá tu ani předpis § 9 zákona ze dne 10. června 1903, čís. 133 ř. zák. a nař. čís. 134/1903 ř. zák. Likvidatoři právem odporují tomuto usnesení, jež není ve shodě s předpisy upravujícími jejich působnost (§§ 44, 47, 49 druž. zák.), pročež bylo dovolacímu rekursu vyhověno.